

## PLOD SUNCA

~~(ne)uravnotežena scena~~

~~mirisnog sprata medju decom,~~

~~noć je boja.~~

~~prognoza nove reči i težnja~~

~~ptice u žuto.~~

~~V. R.~~

1

---

<sup>1</sup> KAMEN KOJI NOSIM

d1sanje je psihički poremećaj,  
dok su vozila jos učila da snevaju,  
razmotavao sam svetlost  
u pesmu. ~~to je laž i tišina.~~  
grubost urasta u anatomiju  
drvenih satova.  
pre ljubomornog oduzimanja  
kretanja  
vetar je bio prsten.

## DISANJE(M)

pustošim prespavane noć,  
pretčenost uzimanja u  
agarafoblčnu sobu  
Izjeda stih kojim spavaš  
u jednom od bezbrojnih  
snova.

(pamtiš me u nulama.)

skidam se u crveno,  
naglašavam samoglasnike  
beležim crno. pozajmio sam  
u detinjstvu  
nekoliko sećanja od  
riba na tlu.

zato sam sada asmatičar

(bez ventila - sabutamon sulfata)

u binarnom svetu poete.

011011029.<sup>2</sup>

---

<sup>2</sup> 29 - sistemska greška/prelom

### (MIKRO)KOSMIČKA PODUDARANJA<sup>3</sup>

spiritualnost granja se  
obavija oko smrt, izranja.  
stapa se (p)okret, jedno ti  
slikanje algi  
spavanje sunca,  
deca  
s rukama radosti.  
kiši.  
uvek sam umeo (za)kazati u lepom.

### HOD(NIK) MEDJU PRSTIMA

zavezao sam plišani  
stih u crvenoj kutiji.  
(otiskom prsta se smeješ)  
postavio jednog beznogog čuvara  
i naterao ga da ponavlja:  
ad litteram. ad litteram.

---

<sup>3</sup> uvek sam umeo (za)kazati u lepom.

## UGRAVIRAN

bipolarnim osetom  
rasipam svoje ptice,  
uzgajam dva mraka  
i jednu ličnost.

## PRIKAZ ODBEGLOG

### I

poraz vetra je odraz na  
zidu na kom slikaš svetlosti.  
rasipaš se rečima o psihološkim  
preskocima tvog detinjstva.  
(napisao sam prvi sastav na dlanu)

### II

prokišnjavanje zvezdanog sistema  
zaboravljenog po mojim džepovima  
(u kojim nosim prve reči i poslednje zdravo)  
sastoji se iz moje kreacije o zapaljenom drvetu.

### III

pijem kafu, čitam pesme,  
pa se dizajn kadra zasniva na  
detinjstvu koje nisam imao.  
(imao sam prvog prijatelja, sada ćutim)

## NA RUBU PROSTIRANJA

1

pogodnost vetra bunari

iza ogledala nesanice. /

mornari su deca.

2

obezglavljeni moljci

strimuju programe o ljubavi. /

položaj sunca je otvaranje prozora.

3

izbušena odeća po rukavima oseta. /

pretpostavljanje oblaka i okeana.

V. R.

## METONIMIJA NA PRESKOK

3.

poreklom (s)mesa u slovu

ostajem mladji za jednu

otpalu dlaku.

2.

mačke i psi su grudve snega

u proleće.

5.

otkrivaju svoje rukopise iz starosti

(o prelomu kruga)

4.

deca u mulju, s telom od tipki

jedni drugima ispisuju nejasnoću.

1.

jer reče crnjanski :  
možda će sve nestati u umetnosti,  
koja neće reći ni šta hoće, ni šta  
znači ono što kaže.

#### AKVAREL ZA TREN

postojanje se meri  
tonskom skalom i  
poezijom.  
naslućivanje rasta  
zamrlo je u snegu  
koji se množi.  
obostrano sunce s  
trećim licem rasparuje  
tvoje poruke.  
neke slike se nikada ne dese.

HAIKU

laboratorija poezije  
kohezije šuma i pčela-ubica  
(fus)note.<sup>4</sup>

## DEPRESIJA TRAVE

mrtvi vrapci su

onomatopeja mog

meseca, jutros sam

prohodaо rukama,

svaki šum je nadražaj

o prespavanim posetama

psihijatriji.

moja ogledala su paralelnost

zavesa koje razgróem pred mrak.

potreba za gladju nadjačava fotosintezu,

sve se ubraja u vazduh.

## TREŠNJE

### I

ponavljanje crteža koje sanjaš

utapa se u pokretnost vrt(ogl)a(vice)

neki snovi su mulj.

### II

trup mrtvog obećanja

nosiš sa sobom oko prsta,

o njemu ćutiš.

on ti znači privilegiju.

### III

(retorsko pitanje za udaljenost)

### IV

tužna je daljina vremena

kojom baratam.

moje trešnje su opstanak

zveri.

obrazi zime se preslišavaju

u recitovanju granja.

### V(. R.)

(sunce je pri izlasku.)



## U PRELOMU

neke ptice su

mrtve,

a ne pišu.

## PERLE NA KOPNU

nad trulim dokom rastu

lijane (ne)izrečenog.

otpor pokornog se zapisao

pod tabanom,

(koža se sunča)

moj je suicid vatre

meduze se rasipaju nad

zvezdama.

u ljubavi su s pticom.

kolibri bez krila i oka

(ranilo ga cveće sa platna)

prozori bez stakala,

perle u moru.

## KAVEZ U TOMASU MANNU

### II

ne prosipaj suze alisa, sat ide unazad.

truli leševi cigareta, ašenbahski

posmatraju smrt,

potapaju mehure pluća,

van venecije.

### III

u šumama antičkih vajara

nebo je proizvod volje.

## SMISAO SPAVANJA

(dis)funcija ponora se urušava u beskonačnosti

(borhes je cveće nesanice)

povremene oluje papira se nalaze u metastazi

otupelog heksametra kiše.

deca pesme.

naškrabano nebo se utapa u noir

dušu pesnika sa prve linije fronta – melanholije.

## SONET O (NE)SLAGANJU

### I (sonetni venac o disanju)

to je dodir mahovine o pluća,  
bronhitis uspavan u prepisivanju  
cvetnih ćelija uma.

### II (položaj tela)

sakupljanje hronologije nesanic  
i otapanje snega na koži.

### III (vrtovi bolnice)

vodopadi infuzije u krvi,  
sve protiv bola.

(svet protiv bola)

odstranjuješ braunile iz mojih vena  
kao dete flastere.

### IV (o ćutanju)

### V (halucinaciji)

nosiš boje koje smišlja jato mrtvih riba.  
(to je laž, u meni se ne spoznaju boje)

NA DRUGOJ OBALI  
preklapam rastvore decimala  
preko otupelih usana.  
(s njima se spoznaje svetlost)  
(karijes sunca se utapa u moru  
nad kojim pesma spava)  
naći novo ime za preskok murala  
u fiktivnoj pojavi tvojih obličja  
(priznajem otudjenje)  
ostajem dužnik svom telu  
razapetom nad morskim kamenjem  
u dodiru s ribama nepostojanja.

#### SELENA U SMRTI

sve metafore se sele  
s jedne kože na drugu,  
mrtve pčele bez platna u  
potrazi za plodovima sunca.  
(nasloniti glavu na rilkeova ramena)  
vajati postojanje vazduha,  
pri padanju neba u sistem  
impulsa atrofirane kiše  
(obrnuto kretanje meseca  
nije nadoknada vremena) u  
utrobama mrtvih slonova i  
otopljenih satova  
leže ekstremiteti bola.

## POGLED U SVETLOST

ugušena si, jelena, prostorom.

tvoja konture zvezda se upijaju

u sebe.

kako si prespavala svet?

nije bolest tvoje ime,

to ljudi odlaze od tebe.

sve je to zbog lošeg položaja

ogledala.

nauči da dišeš,

ti si odjek iz antike sa

sumanutim prelomom.

(helena)

ti si svetlost, odsaj tvog oka,

preležane boginje sunca.

(gde putuješ?)

opameti svoje ruke, ne uzgaja

se putokaz njihovim ćutanjem.

kako si tako glupo volela?

(svetlana)

razmisliš li o spavanju?

o subjektivnosti vremena?

o pesmi?

jelena,

nije ćutanje mahovine tvoja

depresija.

tebe andrić nije poznao.

## JUTRO POETA

1 (kafa i cigareta)  
ubijanje crnih leptira na  
kosi pepeljuge u suzama,  
to je omrženost  
neprisustva ljubavnih signala  
- voda ne teče

2 (terasa)  
opipati hipodrom ljljana  
bosim nogama, prespavati  
nežnosti meseca, biti tup  
predmet pred halejevom  
kometom u bolničkoj postelji.  
(tvoja bolest u tvom zagrljaju)

3 (nad lavaboom)  
bura skakavaca u pustinji,  
naškrabati botaničku baštu  
pod čelom i zaliti je otrovima  
poetike.

V. R.

## MIRIS

vezivanje hromozoma rose u postelji.  
postojiš u (ne)vremenu vetrova nad  
nastrešnicom od papira i nesanicom  
ptice koja gori.  
(pore su hemijski sistem koji govori)

## U ZVUČNIKU SUNCA

u lišću tvojih očiju se dave  
ptice od mastila.  
kakvi vrtovi su krevet za  
astronaute?  
(celan je fuga za smrt)  
kačiš tranzistore poeziji za  
svoje pokrete.  
u kosmosu se preslišava  
ljubav u ehu.  
(o tebi se ne ume pevati)

## BALADA U STOLNOJ LAMPI

(treba izmisliti bluetooth  
za ta dva srca)  
onemogućiti prostoru  
da radja vremenske nepogode  
u danima koji nisu  
postojali.  
to su usta medju makovima  
i maslačcima koja  
gaje metafore u obliku  
pesnika.  
(nitasta sunca celana  
se klate nad njihovom glavama)  
sijalica ti se presvlači u nostalgiju  
mene.

## POPODNE U SKETCH BAR-u

gomile i gomile hartija u polutamnom  
preseku noći  
(kada se posećuju paris i new york,  
aerodromom uma)  
to su otrovi za moje nostalgije.  
(bezobzirno igranje u pesku)  
prezalogajiti početnu dijagnozu  
za šizofreniju,  
kupiti negde zbirku "vatra i ništa" i ostati  
sam u četiri zida.  
prepoznati pesnika u  
pepelastim ustima ptice od mastila.  
(u vatri)  
po kišnim danima  
sve je odraz kruga u sazveždju na tvom plafonu.  
kao ti i ja zarobljeni u maju.  
posle dva espresso-a i šest cigareta  
ostaješ bez reči.  
(jer zapravo nikada nisi tu)

V. R.

( )

ti si mi nikada.  
te su olovke bez srca.  
(vavilon u grlu)  
granje u aritmiji neba.  
(kojim utapaš ode u mesecu)

#### PERSONIFIKACIJA HODA

posttraumatičnost sunca se presavija  
nad betonskim zebrama novog sada.

(danas je lišču otok na obrazu)

u nebu:

veritkalno kretanje pozorišnih zavesa

nije tarkovski već kiša stalkera

(poeta teatra)

ispiti espresso

(valjda svaki dan)

pa pokušati izbeći još jednu smrt.

(pijani rembo u prolazu brodovi)

V. R.



## DOK LEŽEŠ

lišće ti je u jeseni, presporo.  
prenočiti na prostirkama  
metonimije,  
(tu, borhesove beskonačnosti)  
nismo zajedno a ni sami  
(nad klupom pod drvetom na bulevaru  
tvoje kože)  
gradovi su moji odlasci,  
vozovi i autobusi, teške stanice.  
ugušeni nervni završeci prespojeni  
u preskoku tvoje metafore.  
(sve su magle usamljene)

## MARGARITINO CVEĆE

polegni me  
da zaspim iznad  
poljupca aldebarana i kastora.  
(moja smrt je ruke u potrazi)  
premao je maja za reči.

p. s. i ružno u smrti cveta.

## NA KREKETU

(S. S.)

tvoji vetrovi su apstrakcije  
olovke.  
(oluje u šupljinama grudnog koša)  
grliš se s crnilama violina  
u rastu.  
sve harmonije su ti ilustracije  
depresija.  
terce o odlasku.  
(po gradu, mrtve pesme u pokretu)  
ušuškane tautologije o mesecu.  
(neke greške su savršenstvo)  
ogni se.

## TEATAR OGLEDALA

postoje prostori u kojim dolazim  
ćutanjem kao odsečeno drvo  
kao rosni obraz zore.

~~ne nosim oči svoje.~~

~~ima neko moje lice i demone~~ pod  
krevetom,

~~moje pokrete, moju smrt~~ zašivenu  
za svoje stranice.

ne obilazi tugu pod nebom  
kao kod bližnjih  
jer umiru mitovi kao zvezde  
kao metafore.

~~ne postojim ja,~~ postojite vi.

pozorište vaše, svet vaš i  
odraz ~~moj~~.

## ZAVESE DIMA

otvaraš dubine mrtvih okeana.  
to su ljubavi u najavi presipanja  
za odlaske.

(u senkama boje monet-a)  
polažem pluća poput postelje  
u nekoliko kratih udaha.

ja sam dirigent imaginarnih  
bolova.

to su pronalasci latica za trovanje.

saznanje o spavanju  
(u inkubatorima  
mimohoda,

prestiž sa ivica sunca)

(u prelomu svetlosti upaljača  
šire nam se zenice)

## RETROUTOPIJA SIMFONIJE

se razilazi u panici dvosmernih ulica  
sombora,  
perifernim vidom,  
psi u b(r)egu sazvučja.  
(danas sam pretrpeo najtužnije ratove  
gledajući travu)  
zarobiti mesečeve mene u džepovima za  
postupak oduzimanja prirodnih satelita.  
(nazvanih po tebi)  
slonovi su umirali na plažama  
u pesku monotonije.  
(moje su uši bele zavese na povetarcu ulaznih vrata,  
dok čitam romane u kojim ne postojiš)  
ili te samo ne prepoznajem.

## POSTSAN O SNU

mного je jeseni iza okna okeana  
ušuškanih u blues niz zavese o  
gitarama mraka.

(razlivam se preko parketa kao  
vetar u šapatu)

stajala si pred kišom u snu deteta  
koje u veštini svog postojanja je  
nosilo svoj duh ispred sebe.

(poput štita koji se rasipa u  
rosu)

"~~dobro jutro~~" kazeš

a nezgrapne zgrade u tvom suicidu  
se smeše nad kolevkama neizraslog cveća.

(pokrivaš svoja gola ledja plahtama)

ja sam otkucaj 29

a tajna se sastoji:

u umeću smejanja pred otrovima,

pesmama i ignorisanja ruku pred plavim

u grudima i ulicama novog sada.

## FUSNOTA ZA SINEGDOHU SUNCA

odolevam suštini mog prozora u  
prekohodno rascvetavanje  
plamtećih zvezda.

(pogledaj jednostavnost hoda, nema je)

ušuškam se u vodoravne rastrzanosti  
pod tvojim vratima tako što ne postojim,

sve su to arome kilometarskog  
ispisivanja da se ne bi poludelo

(pred ustajanje)

...iz teškog, pepelastog kreveta.

ptice umiru danju.

ono su, vidiš, otisci pesnika koji je gubio

razum pred svakim ogledalom

i svakim opraštanjem sebe sebi.

opet ću čitati miljkovića.

## RUSKI RULET

1.

čudesna arija lišća u  
potpeticama neba se razvija  
poput filma u mojim mrežnjačama,  
danas je opet avgust.

2.

prepoznajem te kao zeleno.

3.

zaboravljam da,  
(kada padne noć)  
pobegnem -  
u granje orasa imitirajući ptice koje  
se razlivaju u mastilo i more.

4.

a kažeš da za tvoja sećanja  
ljubav je najteža bolest.

5.

2. 6.

4.

(6.5)

6.

u vrto(gla)vi(ca)ma plavog,  
taj velvet u kom si otišla.  
(tu, tu je aerodrom za novu pesmu.)

6.5

pa tim danima  
u revolver se doda novi metak.  
(jer svi pesnici, svakim danom, su samoubice)

## ULJE NA PLATNU

ruke tvoje se stropoštavaju  
u praznine koje um ne ocrtava,  
pogledaj u ponoć - crveno,  
u taj treptaj zvezde koju si tako  
vešto skrila  
- u predelu grudi.

tvoje oči se utapaju u alge  
protinjale vlasastim vetrom  
mene.

u troposferama skrivaju se divote  
drvoreda.

na grebenu :  
višak klatna preko njega,  
(ne ume da izgori)  
to sijanje kroz geografije  
tvoga tela, to su neba,  
koja utamnjuju sunca smrti.

## AQUARIUM

to su zavese, crvene.  
u sistemu - jazz kao raspad se  
prisvaja za utopljena negiranja  
tebe, medju suštine nostalgije.  
iz nekog razloga, od jutros,  
spelujem mesečinu tvoje kose  
na usmaljenost drevnih vatri.  
(pričao sam ti o pticama  
koje su izmislile svoje tuge)  
prestrojili smo se, tupo, u vremenu,  
kroz sva ogledala u otrove,  
više ne umemo da se nadjemo.  
a sada,  
položaj jastuka mi ne odgovara,  
ne sanjam ništa.  
poludeo bih da (ne) pišem pesme.

## BLUES U PLA(VE)TN(IL)U

(Mariji Chardin)

račvam se u sitna, plazmatična, odveć  
zamrla sazvedja kao ponoć, plavo i cigarete.  
(prepisaću te brajevom azbukom po moru)  
pred noć u paris-u, negde na van gogh-ovoj slici,  
opipaćeš crte moje pesme, a zvaću se drugačije.  
(ti si vrt u nestvarnom, smrt u apstraktnom)  
ja ne krivim lica kojim pišeš, jer pisati moraš,  
već se otapam u metamorfozi sopstvenog duha.  
danas, grad se srušio u mojoj kafi, a sunce  
proglasilo šizofrenijom, iako mene nema.  
(na uglu shakespeare-ove ulice uvenuće dva cveta)  
a ti si odlučila da čutiš kada se blues  
u pla(ve)tn(il)u prosipa po stvarnosti kao metafore  
po mojoj koži.

## (META)STAZA SPIR(ITU)ALNOSTI

ubrajam sebe u svoje nostalgije,  
svetlost u odrazu vode, ćutanje,  
kutije i prestupe u svom brbljanju.  
metahod za stihove.  
svakim ponedeljkom,  
stih(ije) horizonta  
u mrtvačkim kolima,  
deca u padu i uzhodno čitanje.  
svi gradovi su cvetovi,  
polaganje sunca,  
a i ruke mi se dezintegrišu u mastilo,  
rominjaju u ptice koje ne pevaju.  
u lančanosti sam  
akutangularan sistem uma u prekidu  
depresija za obilaske poeta-muzeja.  
(mikroskopske zaljubljenosti u preterivanja)  
a pesnik je metafora za kontradikciju.

---

<sup>5</sup> UMOR

vidimo mrtve oluje i mrtva sunca:

opadanjem sebe

u mesu i obostranost

sna i zaborava,

(u ljubavi) grle se pred

prostorijom u zoni.

(stalkerove suze i reči, u krevetu)

zaboraviti boje sveta, (nema te).

u lavirintu tela:

personifikacija matematike u svim

našim pokretima, bolnih udova.

(koračamo u rastakanje naših misli)

te trave su otrovi za samozadovoljstva,

sad smo se udavili u sopstvenoj krvi.

plavi mesec je uspavano dete.

jednog petka

peso-a nas je video u nesanici.

(dok je tražio šešir kog nema)

opet su kiše uslov za naše sastanke.



## SLIKA SAMOGLASNIKA

tO jE bOl nErVnOg sIstEmA,  
rAzApEtA fUzIjA bljA,  
UstAknUćE ljUbAvI, OfEljA.  
(dAnAs jE OpEt mAj IjA OpEt pIšEm)  
OfEljA, tvOjE jE cvEćE Od šIzOfrEnIjE,  
grAd sE prElIvA Iz čAšE u čAšU,  
(srEćnI sU svI kOjI pIšU,  
AlInE I OnI kOjI stvArAjU)  
nOć jE zA tEbE sUncE, E OfEljA,  
tI sItElO U prElOmU (mUltIvErz)UmA.  
(sAblAsnE rEčIkOjE tOnU U sAn)  
rAstEš kAO O.  
tElO tIjE AndrEA... OfEljA.

## JESEN U RASTAKANJU TELA

ne prevodim se u tokove kojim  
si shvatila moja obličja.  
moja su mora utopije za melanholije.  
ja sam prolaznik u svojim ogledalima,  
deca sa rukama od paranoje, licima  
u džepovima, nogama u vodi.  
(to su pesme za izgubljene među pronadjenima)  
moja reč je gluvo-nemi vetar u organima, zastupljenost  
degradacije jednog jezika, u lišću uma i alkoholu za san,  
gde se mrtve ptice vrte u krugove.  
svezao sam čvorove na našim rastancima,  
rekao "izvini što odlazim, svet je u pokretu."

## RECEPTORIMA

i u ležanju pronalazim umiranje tela,  
pronalazim odlaske, utvare u muzici, vreme.  
(ruke se šire u sustizanju daljine uma)  
(ne) ume srce, odsutnost i sećanje,  
to sumom prostora pevaju boli pod svet(l)om.

## (POP)REČNO SIVO

sva deca su (rast)inje meseca.

V. R.

## O(PISI) OD(R)A(ZI)MA U (VRAČBI)NAMA

ili (la)vir(int) u prstima.

marg(ar)ita (ne) spava,  
ali (ona) tišina je (u) (no)tama,  
a muzi(ka) je (žu)tom cveću plesa um(or)  
sa svojim (d)e(m)onima pod ruka(vi)ma.

## O T R O V I

sutra se sećam ljubavi.  
skupile su se onomatopeje u hor  
za svetlosti.  
(ne) dolazim kad je potrebno.  
ja sam halucinacija vremena,  
a sve su stvari raspored mog uma  
u nestvarnosti (nemam se i nemaš  
me i nemam te)  
jednom reče  
"dobro jutro na ovom igralištu za nezbrinute misli"  
i kafa i tirsena za zidove kože.  
vozovi gradovi i sećanje.  
(cigaretom ćeš prepoznati tišinu)  
noćas ću počiniti nežnosti na račun  
ptica koje su izgorele.

## OGLEDALOM U OČI

(Paulu Celanu)

makom u sećanje i prepisku  
zatvaram se za istančane  
osete kojim dozivaš plahte njene.  
osetim rim i pariz i mirise,  
jedno vreme i crveno.  
vidim nar i rascvetane zvezde  
pod njenim nadražnostima.  
otelotvorim nitasta sunca, okeane  
i svetlosti u nežnostima dok spava.  
(činiš mi drveće)  
oduzimaš jesen i sklapaš zime.  
ulice moje račvaju se umom,  
lišće mi opada u čaj.  
danas ću posmatrati reči s pobedom  
i boleću sve svoje pesme nužnošću.

## QUID PRO QUO

ništa.  
jer:  
u meni previše je mene.  
~~V. R.~~

## IZNOVA NOĆAS

obilazi se telo raznežnostima,  
pred fusnotu za singedohu sunca,  
(nema snova, to su prelomi svetova)  
obojeni hologrami, tišine, opadi sećanja  
misterije pred prepoznavanje sopstvene  
mizerije u ništavnosti mesa, za iluzije i pesmu.  
otudjiću se sobom.

## KAPKOM U KRUG

(čudaklinji)

rasipaš se u gravitaciji i matematici nepostojećeg.  
(u svojim literaturama pronalaziš anatomije poezije)  
ne umem pretakanjem da se sažmem za tebe,  
(gradovi u prahu), metafora psihijatrije u rečniku  
- per aspera ad astra, u svernosti paralelnosti  
(mojih duša), sinoć sam dimenzija sveprisutnosti  
bipolarne arhitekture u grudima, (knjigom usuda)  
u padu svojih dimenzija i sećanja, sašiceš odelo oblakom.  
(tamo je majkovski u pantalonama), noćas, kiša je kiša  
i ništa je opet provalija za leksikone, naspavaće se mačor  
u suncu za svoja imena, (u tami drvoreda je težina kosmosa),  
a ti, prećutaćeš reči u svom telu, znam.

6

---

6

## ZABLUDAMA

više ne razlikujem sećanje, snove a ni romane.  
ne razlikujem patnje i kružne halucinacije, nebo.  
jata ptica u haotičnosti, bolne zenice u suncu,  
bure duša, cigarete za stolom, oblak prozora,  
govor, traumatičnosti, izopačene percepcije stvarnosti.  
moje odlaske, povratke, tebe, miris granja, postojanje.  
više ne razlikujem pesmu od disanja.

(BIOLOGIJA VIZUELNE POEZIJE)

ili h<sub>2</sub>O nervnog sistema

mikroskopom tvojih srca seciraju se  
molekuli pesama. (rasparani kišobrani)  
(apstrakcija mesa koju (ni)sam (na)pisao.)  
u svakom slovu reč se upostelji.  
(to je beli sumpor pomešan sa "velikim čudom",  
hospitalizacija razorenih grudi - nebom.)  
u zenicama - prekootpornost koordinata mojih kostiju,

a nežno...

umem da iščitam periodne sisteme  
sa tvojih koža. (irisi su oboleli od mirisa)  
u otvorenim utrobama knjiga - ruke,  
a kada se uruše sve reči u okeane,  
(bolest će se izgovarati - umetnost)  
atlantida će se (pre)rušiti,  
a pesme će drhtati u tuđim očima.

AB ASSUETIS NON FIT PASSIO

često:

ne mogu jutrom , obeznažen,  
lišćem se uspavati, u krevetu od atlasa,  
okeana, pustinja, koraka i kalendara,  
prepisati samoće r(om)ana.  
(zameniću krevet pesmom, zimo moja)  
(ne)spretno, lažem rečju sopstveno postojanje,  
a nebo se razmota u film bez platna (al)hemije  
(od pepela i latice gore)  
(zaboravljam pesme i disa i disanje.)  
kiše se razlažu kamerema tvojih mrežastih  
prstiju, kada, online kadrove seciraš mojim  
šalom od (pret)hodne zime (i smirenosti).  
(s)nežnošću tvojom opet se uvlačiš u moj život,  
međutim, sanice me dozivaju ovaj put, a ti, mirna si.  
sećanjem otupljen upečatljivo sam grub, za nove igre.  
ali, sve reči su, opet, savršene.

## LISTOVI PEPELA (REČJU)

(Snežani Vladislav)

otupeće misao, vrtoglavicama kose, težnjom.

(obojiće se plavo u reči, mesec, drva,  
i lišće zaboravlja)

godina je jedan svemir telom obgrljen.

nikada je zauvek kada to priželjkuješ,  
tišinom!

preležati svoje grobove, okove, i ćutanje, u ponorima,

bezglavlje se igra decem, dolaze reke i reči,

dolaze... vetrovi otrova, istog, nemog voća, rukopisa

sećanja,

decembrom,

odlaze oluje, sudar nemogućnosti,

sante pesama u okeane, aurore borealis

narom ispletan u reči, ne čute, više!

nikada je zauvek kada to priželjkuješ,

rečju!

## OB(L)IČNA USPAVANOST U PRAGU

1/2

razburna ti, u očima talasaste

harmonije bludila, sedeo je mesec,

(zeban)

u karlovom mostu pale su nove kiše.

starim ponedeljkom, slušam,

kao dete u mirisu zraka jedne misli,

svake noći - daleka ti,

ležiš naga u osvrtnu jedne reči

što vene iznova i iznova u ustima.

pričuva ćemo nostalgije preseka

astronomskog časovnika, koji hodi unazad,

kada zaspimo, kada si lepa sećanjem, odlaskom,

pesmom koja više ne čuti,

jer:

tako je najljubavnije reći - nikada više.

## U ROVOVIMA USNULOSTI

(pismo)

ne smem se, ozeblim ratovima davno završenim.  
sneg, odlazi i on od mene, od nabokova će leptiri,  
sedeću u galeriji uspavanosti, zauvek, bez "pera",  
okovi su; moja lica, telo, i dani decembra, za mene;  
plafoni, moderne tehnologije, pesme sa youtube-a,  
rečenice i žanrovi svetova su samo pastiširani pogledi,  
još jednom, telesne bolesti se preslikavaju vremenom  
(svaki pesnik isto boluje drugačijom pesmom)  
zaobiću prelome svojih halucinacija, tobom.  
kafu? pojednostaviću je na nule i jedinice,  
kožu svoju opet prepevati u neuspelo. ali, mir će,  
uskoro, jer vetrovi su u najavi oglednostima,  
prenoćišta za razapetost kože medju granama,  
opet se sliva noćnost u meni kao objašnjenje ničeg.  
a jutrom, će jedno dete rukama crnjanskog da me zagrlji.

V-E\_R^Tl/G,O! @R:E;Č,I~M•A.

p o O o s t a j e š uporište s-u-n-c-u  
njegov Deja Vu (o p r o š t a j a) (sa) Sobom,  
m i s l i š me, BESkoNAčno(S)\_TI, (i j a.)

< p.....  
.....a >  
< d.....

u onostrano- m- i s t i (č n o), sa rečju  
PoD RuKaMa, deca smo, (MO)-RAM (memorijom)  
P a S t I š tvoj Snom uobličiti ! uobličiti sek v e n c e  
PerCepCiJe ~o~ STVARNOSTI k o j e n-e-m-a!  
nećemo se B/o/L/e/T/i [više] (NIKA)DA.

\_\_\_\_\_m\_\_\_\_\_e\_\_\_\_\_l\_\_\_\_\_a\_\_\_\_\_n\_\_\_\_\_h  
\_\_\_\_\_o\_\_\_\_\_l\_\_\_\_\_i\_\_\_\_\_j\_\_\_\_\_a\_\_\_\_\_h  
\_lavirint ti pesmom napuštam, arijadna.

^(2)/V. (9)/R.^



## PARALELNA OGLEDALA U RUKA(VI)MA

neću više oči, suncem, t...r...o...v...a...nj... e...m  
deco muzike, ulice. \_\_\_\_\_ s...e...m...e...nj...e...  
neću više prozore, zelenim, (m...r...e.)  
ruke, \_\_\_\_\_ (e...r...m)  
.....rukopis, \_\_\_\_\_ e...nj...e...m...e...s  
.....recitovanje \_\_\_\_\_ m...e...nj...a...v...o...r...t  
.....nostalgijom

\_\_\_\_\_ rukavi su mi u raspadu \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_ (NIZ) \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_ u

\_\_\_\_\_ l

\_\_\_\_\_ i

\_\_\_\_\_ c

\_\_\_\_\_ u

biće me još u pesmama.

ŠREDINGEROVO PISMO

ŠREDINGEROVO PISMO

ljubavi,  
u jednom multiverzumu živiš  
u drugom si mrtva.

V. R.

u jednom multiverzumu živiš

ljubavi,

u drugom si mrtva.

V. R.

TICK / TACK

04:30 h

tišini je ja. i tišini je\_\_\_\_\_.  
lavirinti pesama d1sanjem, o ćutnjom, minotaur.  
i on je dete. i dete je tišini ja. i noć mi je ti.

04:45 h

danijelevski se igra ehom.  
u noći me izmišlja. u satovima sam,  
i sitnice moje kože zapisuje, a tebe zaboravlja.  
zatim:

k . . . . u . . . . ć . . . . a . . . . u . . . . ć . . . . a

u . . . . ć . . . . a . . . . ć . . . . a . . . .

ć . . . . a . . . . a . . . .

a . . . . a . . . .

prstima smo  
nećije ćutnje.  
u listovima.

05:00 h

i sekunde u nećije reći kažu  
O D L A Z I.

05:01 h

bavim se odlaženjem celog života.



KIŠA

cc cc cc cc cc cc cc cc  
t i e n e m i  
j a b i t  
T m i s l i o  
O n e m i r l s  
r B r o e n o  
a O j je  
m i r m M m s  
e SE b e i  
v i r P t  
s I e n  
š i s e c i c  
E c i  
M s a m o I je  
IZNOVA i (IS)NOVA (u)  
u  
SI  
p s e s a<sup>7</sup> v  
a i  
e m o n o m e  
b  
e a i n l  
š TI z č  
i e me e  
d š i tu r

kako poljupci nemaju sećanja,  
a pesme imaju.

